KLAIPĖDOS APSKRITIES IEVOS
SIMONAITYTĖS VIEŠOJI BIBLIOTEKA

LINA BIMBIRYTĖ

PRIEŠ KELIONĘ

SU KOKIAIS LŪKESČIAIS LEIDŽATĖS Į STAŽUOTĘ?

Vizito metu viliuosi, kad susipažinę su Fuerteventuros suaugusių švietimo centro ir bibliotekų veiklomis, pasisemsime gerosios patirties, sustiprinsime tiek mūsų bibliotekos, tiek ir kolegų iš Klaipėdos regiono bibliotekų, komandinius saitus. Pagilinsiu anglų kalbos žinias. Ir žinoma, pasisemsiu saulės, egzotinių vaizdų, geros energijos ir motyvacijos dirbti ir stengtis bibliotekos labui. :)

KURIE PLANUOJAMŲ APLANKYTI BIBLIOTEKŲ VEIKLOS ASPEKTAI LABIAUSIAI DOMINA?

Vizito metu tikiuosi pasisemti gerosios patirties iš darbo su imigrantais patirties. Nors priimanti organizacija vykdo formalų suaugusiųjų švietimą, visgi, manau, susipažinę su jų ilgamečio darbo patirtimi bei taikomais formalaus ir neformalaus mokymo metodais, galėsime juos pritaikyti darbui su gausia Lietuvoje imigrantų iš Ukrainos auditorija.

MINTYS PO KELIONĖS

KAIP ĮGYTĄ PATIRTĮ PLANUOJATE PRITAIKYTI DARBE?

Savo kasdieniame darbe, manau, labiausiai pritaikysiu parsivežtą stiprų jausmą, kad teikiant paslaugas žmonėms, ypač imigrantams, reikia kuo mažiau oficialumo. Svarbiausia – žmogiškas bendravimas. Žmogiškas šiltas ryšys buvo stiprus ir tarp mūsų ir mus priėmusios organizacijos. Pavyzdžiui, pirmą mūsų ir priimančios organizacijos susitikimo dieną atvykome visos pasipuošusios, besijaudinančios dėl būsimo mūsų prisistatymo anglų kalba. Tuo tarpu ispanai mus pasitiko kasdieniškai – be specialaus pasiruošimo, su sportine apranga ir kedais. Visas dienas jautėme stiprų ispanų rūpestį mūsų komanda, tą rūpestį matėme skirtą ir jų mokiniams, kurių mokymo procesą stebėjome. Nejautėme priėmusios organizacijos noro pasipuikuoti, darbas buvo atliekamas rūpestingai ir svarbiausia – šiltai. Netgi pats organizacijos direktorius kas rytą mums visiems virė kavą, vaišino. Šiltą, paprastą bendravimą, be jokio oficialumo, jautėme ir iš mūsų komandos vadovės Alginos Vainilavičienės, kuri buvo labai svarbus elementas užmezgant bičiulystę su partneriais. Ji paprastai, žmogiškai užmezgė kontaktą, pristatė mūsų komandą, tikslus ir visi pamažu atsileidome, įtampa nuslūgo. Tas šiltas, jaukus, pagarbus bendravimas – bene svarbiausia patirtis, ką parsivežiau ir, neabejoju, taikysiu teikiant paslaugas Žmonėms. Be abejo, parsivežiau dar daug įvairių formalaus ir neformalaus mokymo metodų, pagilintas anglų ir ispanų kalbos žinias, tarpkultūrinės komunikacijos patirčių ir pan., ką be abejonės, pritaikysiu darbe, bet paprastumas, pagarba ir šiluma buriant ir ugdant bendruomenes – visgi svarbiausia patirtis.

PARSIVEŽTOS IDĖJOS (1)

KOKIŲ MINČIŲ TURITE DARBO PROCESŲ GERINIMUI?

Didžiausią įspūdį paliko mus priėmusios organizacijos – Fuerteventuros suaugusiųjų švietimo centro darbas su imigrantais. Stebėdama jų formalaus mokymo metodus, parsivežiau mintį, kad būtų puiku, jei Lietuvos bibliotekose būtų sukurta vieninga, visas bibliotekas vienijanti sistema (ne kaip šiuo metu esančios pavienių bibliotekų iniciatyvos), pavyzdžiui, 3 mėnesių trukmės neformalaus ugdymo ir kitų procesų sistema, kurioje ukrainiečiai ar iš kitų šalių atvykę imigrantai galėtų mokytis lietuvių kalbos, pažintų Lietuvos kultūrą, susipažintų su kitų organizacijų teikiamomis paslaugomis imigrantams, kad jiems būtų lengviau integruotis į Lietuvos kultūrą ir Lietuvos darbo rinką.

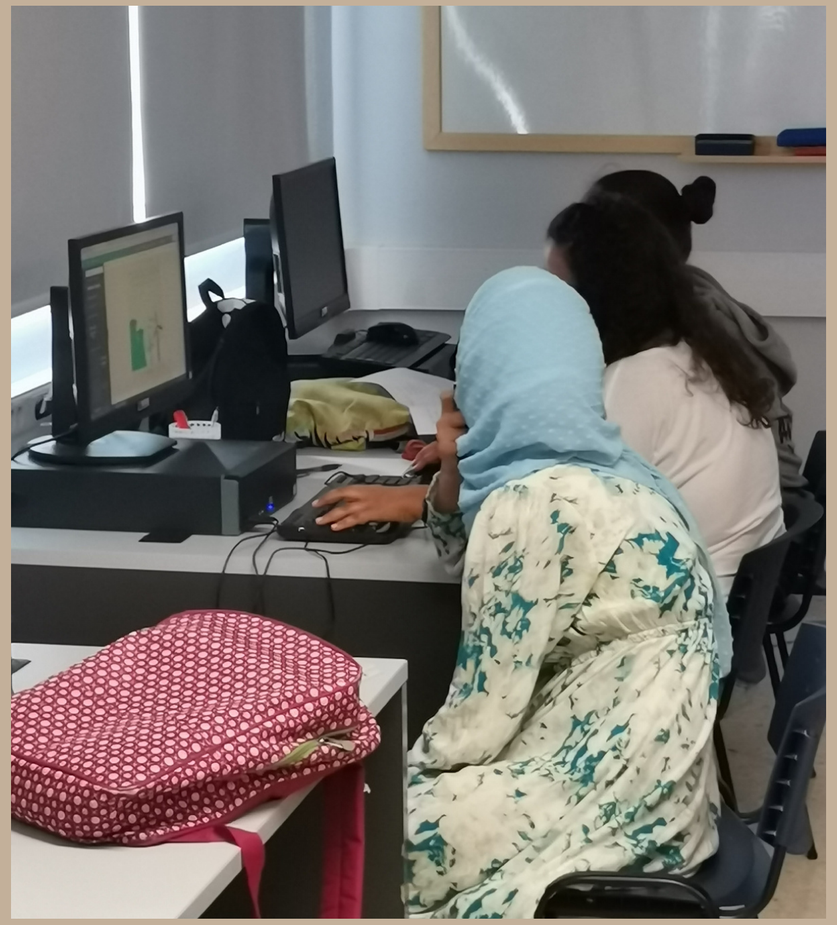

PARSIVEŽTOS IDĖJOS (2)

PATARIMAI BŪSIMIEMS DALYVIAMS

KODĖL VERTA DALYVAUTI?

Erasmus+ programą būtų galima pervadinti – vieni pliusai (ir jokių minusų)! Galėčiau tų pliusų išvardyti gal kokį 1000 ir dar vieną, bet tausojant laiką pavardinsiu tik keletą pagrindinių: tai puiki galimybė susipažinti su užsienio šalių organizacijomis, pasisemti gerosios praktikos patirčių, užmegzti ryšius, gilinti užsienio kalbos žinias (šiuo atveju anglų ir ispanų), susipažinti su nauja kultūra, imigrantų integracijos patirtimis, pasisemti žmogiško bendravimo patirčių, ekspresijos kalbant prieš auditoriją, ugdyti tarpkultūrinės komunikacijos įgūdžius, pagerinti vairavimo įgūdžius (šiuo atveju kalnuotose vietovėse, serpantinais), gerinti komandinio darbo, ir komandos telkimo įgūdžius ir svarbiausia – pasisemti motyvacijos dirbti bibliotekos labui :)

KOKIŲ PATARIMŲ TURITE?

Besiruošiantiems vykti į Erasmus+ vizitus linkiu drąsos, pasitikėjimo savimi, savo kolegomis ir gero oro! :)

KĄ PARSIVEŽĖTE IŠ STAŽUOTĖS?

Vienas didžiausių įspūdžių (mažiausiai susijęs su darbo stebėjimu) tai vietinių požiūris į darbą ir žmones. Kur benueitum, ar į parduotuvę, ar į biblioteką, ar kt., visur jaučiamas neskubėjimas ir meilė savo darbui bei šiluma žmogui. Priėmusios organizacijos darbuotojai rūpinosi ne tik suteikdami žinių apie savo organizaciją ir taikomus mokymo metodus, bet pasirūpino ir mūsų kultūrine programa, lydėjo mus į muziejus, biblioteką, archyvą, į kalnus, kvietė į įvairias veiklas net savaitgaliais, rūpinosi, kad kuo daugiau aplankytume ir pamatytume, vaišino įvairiais salos patiekalais, paminėjome kartu su jais net du gimtadienius. Per tas keletą dienų taip susibičiuliavome, kad buvo nelengva išsiskirti.

Tokią šilumą jautėme ir iš su mumis susitikusio jau 11-tus metus ten gyvenančio Algio Kriščiūno, kuris noriai pasakojo apie salos gyvenimą, jos žmones, skirtumus su Lietuva. Į užrašų knygutę jis nupaišė mums trijų dienų maršrutus, ką vertėtų aplankyti ir pamatyti saloje. Jis taip pat akcentavo, kad šioje saloje žmonės labai vertina vieni kitus, lėtumą ir savo darbą, ko iš tiesų, galime pasigesti Lietuvoje. Ir iš tiesų, visoje saloje jautėme žmonių neskubėjimą ir darbo vertinimą: pardavėjos šypsojosi, sveikinosi ir palydėjo maloniais žodžiais; rūpestingi padavėjai kalbino, rūpinosi, užtat pas juos norėjosi sugrįžti; muziejininkai nuoširdžiai pasakojo ir aprodė eksponatus; o gatvių šlavėjas – nuostabiausia – švilpavo linksmas melodijas ir šoko su šluota ❤ Toje iš pirmo žvilgsnio negyvenamoje saloje, kurioje nėra nei augalų, nei gyvūnų, stūkso vien plikos uolos, žmonės ypatingai vertina vieni kitus ir tai, kuo užsiima. Iš tiesų, turiu, ko mokytis.

Appletiser